

De voeten van Musé

Ik kijk.

Ik kijk omlaag. Ik zie voeten, beschadigde voeten.

Voeten die al op zo veel plekken zijn geweest.

De aarde onder mijn voeten is een gebroken aarde.

Ik kijk achterom en zie de weg vol hobbels die mijn voeten hebben afgelegd.

Ik kijk naar voren.

Mijn blik stopt bij een klein meisje. Vlechtjes in haar haren. Geel jurkje.

Ik kijk in haar ogen. Ogen vol van hoop.

Ik wil niet dat ze ook in mijn ogen kijkt. Ik wil niet dat haar blik verandert.

Ik kijk verder. Iets verder.

Mijn ogen zien een groepje jongens.

Ze trappen tegen een afgetrapte bal. Stof vliegt er achteraan.

Hoe ver zullen zij het schoppen?

Ik kijk naar beneden, hij kijkt naar boven, we kijken elkaar in de ogen.

Ogen die zo anders zijn dan de hoopvolle ogen van het meisje.

Hij zal nooit naar beneden hoeven kijken.

Een kleedje met drie losse munten ligt voor hem.

Ik loop door.

Als ik nog even naar achter kijk, zie ik dat ook hij zich omdraait.

Kruipend op zijn knietjes gaat hij op zoek naar de vierde munt.

Ik kijk naar rechts. Nu zie ik een moeder. Een jerrycan vol water reist met haar mee.

Achter haar zie ik een jongetje, een jongetje die het water hard nodig heeft.

Ik kijk in haar ogen. Ogen die bezorgd de wereld in kijken.

Ik kijk weg. Ik wil niet dat haar ogen nog bezorgder worden.

Ik kijk naar voren een jonge vrouw kijkt me aan. Ik kijk in angstige ogen. En vraag me af waar zij die nacht heeft geslapen.

Ik kijk om me heen. Taxi's hobbelen langs. Een jongentje zit aan de kant van de weg, in de hoop kauwgompjes te verkopen.

Ik kijk naar de mensen naast me, en hoop vurig dat het vandaag een dag is waarin ze zin hebben in kauwgom.

Ik loop verder, kauwend op een kauwgompje met mango smaak.

Ik kijk omlaag, en vraag me af waar deze voeten me verder zullen brengen.

Ik ga verder.

Over cobblestones, stap in een taxi die eigenlijk al vol was, maar toch nog plek had voor mij.

Wij gaan verder

Kinderen in schooluniformen huppelen langs.

Ik kijk weer omlaag en zie voeten, voeten die verder gaan, omhoog.

Er valt een druppel op mijn voeten. Een druppel die nog sterker is dan het stof.

Ik kijk omhoog, spetterende druppels raken mijn gezicht.

Ik kijk omhoog een glimmende zonnestraal, doet mij glimlachen.

Een prachtige boog vol kleuren weerspiegelt in mijn ogen.

Ik kijk omhoog en ik zie hoop.

Copyright: Julia Veldman

www.woordendaad.nl/wdevent

